

Όδυσσέας

Ναΐσκε· τὸν ὀχτρεύουσα μόνο σὰν ἦταν πρέπο.

Άγαμέμνων

Δὲν πρέπει κι' ἂν ἀπόθανε αὐτόνε νὰ προσβάλλῃς ;

Όδυσσέας

Τοῦ Ατρεΐα γιέ, μὴ χαίρεις στὸ πρόστυχο τὸ κέρδος.

Άγαμέμνων

Δύσκολο εἶνε βασιλιά νάμῃς ποῦ νάχῃ σέβας.

Όδυσσέας

Όμως ν' ἀκούῃ εἶν' εὐκολο τις συμβουλὲς τῶν φίλων.

Άγαμέμνων

Πρέπει ὁ καλὸς ὁ ἄνθρωπος ν' ἀκούῃ τοὺς ἀρχόντες του.

Όδυσσέας

Σώπασε· τότε κυβερνᾷς, ὄντας ἀκούς τοὺς φίλους

Άγαμέμνων

Θυμήσου σὲ ποιοὺν ἄνθρωπο αὐτὴ τὴ χάρι κανέινς.

Όδυσσέας

Ήταν ὀχτρός μου αὐτὸς ἐδῶ μὲ ἦταν καὶ παλικάρι.

Άγαμέμνων

Τι θές νὰ κάμῃς ; θὰ νταμπῇς τὸν πεθαμένο ὀχτρό
[σου ;

Όδυσσέας

Τὸ πρέπο πάντα μὲ νικά πλείοτερο κι' ἂπ' τὴν ἔχτρα.

Άγαμέμνων

Όμως οἱ τέτοιοι ἄνθρωποι δὲν ἔχουνε μιὰ στάση.

Όδυσσέας

Πολλοὶ ποῦ εἶνε φίλοι μὲς ὀχτροὶ μποροῦν νὰ γένουν

Άγαμέμνων

Τέτοιους λοιπὸν ἀποθνήσκῃς γιὰ ν' ἀποχτήσῃς φίλους ;

Όδυσσέας

Δὲ βέλω τὴ σκληρὴ καρδίᾳ νὰ τὴ παινέψω διόλου

Άγαμέμνων

Σήμερα τέχῃ καὶ δειλὺς θὲ νὰ μὲς καταντήσῃς ;

Όδυσσέας

Όχι ! σ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας πῶς θέλετε τὸ δίκιο.

Άγαμέμνων

Λοιπὸν αὐτόνε τὸ νεκρὸ ν' ἀφήσω λές, νὰ θάψουν ;

Όδυσσέας

Ναΐσκε· γιὰτί κι' ἐγὼ αὐτοῦ νὰ καταντήσω μέλλω

Άγαμέμνων

Όλα εἶνε ὅμοια· κάθε ἄνθρωπος τραβᾷ γιὰ τὸν ἀτό
[του.

Όδυσσέας

Γιὰ ποῖνε πρέπει νὰ τραβῶ παρὰ γιὰ τὸν ἀτό μου ;

Άγαμέμνων

Όμως δικό σου θὰ το ποῦν ὄχι δικό μου τὸ ἔργο.

Όδυσσέας

Όπως κι' ἂν κάμῃς, θὰ φανῇς μόνο καλὸς πῶς εἶσαι

Άγαμέμνων

Σὲ σένα θάκῃνα ἀπ' αὐτὴ καὶ πιο μεγάλη χάρι,
Μὲ αὐτὸς γιὰ ἄπάνω βρίσκεται, γιὰ κάτω εἶνε στὸν
[Ἄδην,

ὀχτρός μου θάνε πάντοτε, σὺ κάμε ὅπως θέλεις.

Χορὸς

Όποιος, Δυσσέα, ἡ γνώμη σου τάρνιεται πῶς δὲν
[εἶνε.

σορή, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε μικρὸς ἀλήθεια.

Όδυσσέας

Καὶ τώρα ἀπ' ἐδῶ κι' ὀμπρὸς τὸ ὑπόσχομαι στὸν
[Τεῦκρο

πῶς θάμαι τόσο φίλος του, ὅσο ἤμουν πρῶτα ὀχτρός
[του.

κι' αὐτὸ τὸν πεθαμένο μὲ σὲς μαζί θὰ θάψω
καὶ δὲ θ' ἀφήσω τίποτις ἀπ' ὅσα πρέπο εἶνε
νὰ κάνουν οἱ θνητοὶ γι' αὐτοὺς ποῦνε ἄξια παλικάρια

Τεῦκρος

Δυσσέα, ἀπ' ὅλους πιδ καλέ, ὅλα σου τὰ παινέβω
καὶ βγήκα ἀπ' τίς ἐλπίδες μου πολὺ ξεγελασμένος.
Σ' αὐτὸν ὁ πρῶτος ἦσουν ὀχτρός ἀπ' τοὺς Ἀργεῖτες,
καὶ μόνος ἦρθε βοηθός καὶ δὲν τὸ καταδέχθης
τὸν πεθαμένο αὐτόνε σὺ ὁ ζωντανὸς νὰ βρίσῃς
ὡσάν κι' αὐτὸ τὸ στρατηγὸ τὸν παρκαρυσκωμένο

ὅπου θελήσανε κι' οἱ δυὸ κι' αὐτὸς κι' ἀδερφός του
νὰ τον ἀφήσουν ἄθαρτο γιὰ νὰ τὸνε προσβάλουν.
Νάθε τοῦ Γέρου Ἑλίου ποῦ αὐτοῦ ὁ πρωταφέντης
κι' ἡ Καταδιώχτρα ἡ ἄξεχαστη κι' ἡ Δίκη ἡ κακο-
[δότρα
νὰ τοὺς χαλάσουν ἄσπλαχνα κι' αὐτοὺς τοὺς διαστρε-
[μενους
καθὼς τὸ θελήσαν κι' αὐτὸν ἄπρεπα νὰ τὸν βλάψουν.
Καὶ σὺ βλαστάρη ξακουστὸ τοῦ Γέρου τοῦ Λαέρτη
αὐτὸν νὰ γγίξῃς τὸ νεκρὸ δὲ βέλω νὰ σ' ἀφήσω
μὴν τύχῃ καὶ δὲν τὸ ποθεῖ αὐτὸ κι' ὁ πεθαμένος.
Μὰ σὺλα τ' ἄλλα βόηθα μὲς κι' ἂν θελῃς γιὰ νὰ φέρῃς
κανέναν ἀπ' τὸ στρατέμα γιὰ νὰ τὸνε σηκώσῃ
δὲ θὲ νὰ μὲς κακοφανῇ· ἐγὼ εἰτοιμάζω τᾶλλα.
καὶ σὺ πῶς εἶσαι ὁ πιδ καλὸς γιὰ μὲς μὴν το
[ξεχάσῃς.

Όδυσσέας

Τέθελα ὅμως· κι' ἂν αὐτὸ δὲ θέλεις νὰ το κάμω
φεύγω, γιὰτί σ' ὅλα σωστὴ τὴ γνώμη σου τὴ βρήκα.

Τεῦκρος

Φτάνει· γιὰτί πέρασε πιδ πολλὺς καιρός.
Μὲν ἄλλοι τώρα γλίσσοι καίφτε βαθὺ τὸ μνημῆμα
κι' ἄλλοι ἀπάνω στὴ φωτιὰ ψηλὸ τριπύδι ἄς βαλουν
γιὰ τὸ ἀρκούδιο νεκρικὸ λουτρό.
Κι' ἄς πᾶν καμπόσοι ἄντρες γιὰ νὰ φέρουν
τὰ ὄπλα του ἀπ' τὴν καλύβα
Καὶ σὺ παιδί μου, ὅσο μπορεῖς τὸ σῶμα τοῦ γονιοῦ
[σου

μαζὶ μὲ μένα σήκωσε ἀγάγια πιάνοντάς το
γιὰτί ἀκόμα ἀπ' τίς ζεστὲς τίς φλέβες
μαῦρο ἀναβρύζει αἷμα.
Κι' ὅλοι ὀμπρὸς ποῦ λὲν πῶς φίλοι του εἶνε
ἄς κουνηθοῦνε, ἄς τρέξουνε γι' αὐτόνε ἄς κάμουν κόπο
τὸν Ἄλφα, ποῦ ἦτανε σ' ὅλα του καλός, κι' ἀπ' κανένα
δὲν ἦτανε κατώτερος θνητός

Χορὸς

Πολλὰ μποροῦνε ἀφῶ τὰ ἰδοῦν νὰ μάθουνε οἱ ἄνθρω-
[ποι.

Όμως προτοῦ νὰ ἰδῇ κανεὶς ποῦ θὲ νὰ καταντήσῃ
δὲ δύναται τὰ μέλλοντα ποτὲ νὰ προφητέψῃ.

Ο ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ

Περάσαν τὰ μεσάνυχτα καὶ τὸ ἀχνὸ φεγγάρι
ἀγάλε γόλι κρύπτηκε εἰς τὸ βουνὸ ἀπὸ πίσω
καὶ τὰ διαμάντια λάμπανε τώρα μὲ φῶς περίοιο
π' ἀμέτρητα πλουμίζανε τὸ φόρεμα τῆς νύχτας.

Κι' ὁ Μιστριώτης ἄγρυπνος
ἀπάνω στὴν ταράτσα
ὕμνωντας τὴ φιλήσυχη
τῶν μαθητῶν του ῥάτσα
ἀναζητᾷ τοῦ κάκου
ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανὸ
ἓνα κομμάτι ἀδειανὸ
νέο νὰ βάλῃ ἀστερισμό:
τὴν κόμη τοῦ Σαμψάκου.

ΒΛΑΜΗΣ

Τέλη τοῦ Μαρτίου θὰ ἐκδοθῇ Κ. Α. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

"ΤΟ ΚΡΑΣΙ"

Βιβλίο ποῦ γράφει γιὰ τὴν τέχνη τῆς κατασκευῆς τοῦ
κρασιοῦ καὶ θὰ πουλιέται δραχ. 4.

Ἄλλ' ὅσοι στείλουν τὸν μῆνα αὐτὸν τρεῖς δραχμὲς
(κι' ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 3).

Στὸν κύριον Κ. Ἐλευθερουδάκη, Διεθνὲς καὶ Γαλλικὸ
βιβλιοπωλεῖον (Πλατεία Συντάγματος).

Ἡ στὸν κύριον Ι. Κολᾶρο, βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας δδδς
Σταδίου.

Θὰ λάβουν τὸ βιβλίο στὴν τιμὴ αὐτὴ καὶ χωρὶς νὰ πλη-
ρώσουν ταχυδρομικά.

Ο ,ΝΟΥΜΑΣ"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ :

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—Γιὰ τὸ Ἐξω-
τερικὸ φρ. 10

10 λεπτὰ τὸ κάθε φύλλο λεπτὰ 10

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ : Στὰ κισκία τῆς Πλατείας
Συντάγματος, Ὁμονοίας, Ὑπουργείου Οἰ-
κονομικῶν, Σταθμοῦ Τριχοδρόμου (Ὁ-
φθαλμιατρεῖς) Σταθμοῦ ὑπογείου Σιδηρο-
δρόμου (Ὁμόνοια) στὸ καπνοπωλεῖο Σαρρεῖ
(Πλατεία Στουρνάρα, Ἐξάρχεια) καὶ στὸ
βιβλιοπωλεῖο «Ἑστίας» Γ. Κολάρου.

Ἡ συνδρομὴ του πληρύνεται μπροστὰ
κ' εἶναι γιὰ ἓνα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΠΕΡΑΣΑΝ

κάμποσες μέρες ἀπὸ τότε, μὰ δὲν πειράζει.
Τὸ ζήτημα δὲν μπαγιατεύει, φρέσκο θάνατο
πάντοτε θὰ μπορῇ νὰ πῇ κανένα δυὸ λόγια
γιὰ κάτι ποῦ ἔπρεπε νὰ γίνῃ, μὰ δὲν γίνεται
καὶ φαίνεται δυστυχῶς πῶς δὲν θὰ γίνῃ ποτέ.

Εἶχαμε γράψῃ δῶ καὶ εἴκοσι μέρες, στὸ
84 φύλλο τοῦ «Νουμά» πῶς καλὸ θάτανε ἓνα
ἀπὸ τὰ Βυσιλόπουλά μας νὰ πᾶν στὸν πό-
λεμο—καλὸ καὶ γιὰ τὴ Βασιλικὴ μας Οἰκο-
γένεια καὶ γιὰ τὸ ἔθνος. Πῶς θάκουγότανε ὁ
λόγος μας, καμμιὰ ἐλπίδα δὲν εἶχαμε. Βλέ-
πετε, καὶ τὸ Παλάτι καὶ τὸ Ὑπουργεῖο καὶ
κάθε Ἀρχὴ μας συγκινοῦνται μονάχα ἀπὸ τὴ
μεγάλῃ κυκλοφορίᾳ. Φτάνει μιὰ πατσαβούρα
νάχῃ μεγάλῃ κυκλοφορίᾳ, κ' ἡ δουλειὰ τῆς
ἔγινε. Ὅ,τι πῇ, κι' ἄς εἶναι αὐτὸ ἡ μεγαλύ-
τερη ἀνοησία κι' ἄς γράφεται κι' ἀπὸ τὸ ἀνη-
θικώτερο πρόσωπο, ἀμέσως θὰ συγκινήσῃ.
Μεγάλῃ κυκλοφορίᾳ, μαθές ! Τὸ μαθαίνουν
πολλοὶ καὶ δὲν συμφέρει.

Ἔτσι ἔγινε καὶ μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἐγράψε
ὁ «Νουμάς». Δὲν πάει νὰ γράφῃ ! Ποιὸς τὸν
ἀκούει ; Ἐγράψε ὅμως καὶ τὸ «Ἐμπρός»·
ἔστερ' ἀπὸ δυὸ μέρες καὶ εἶπε πῶς στὴ Βιέννη
λένε ὅτι «ὁ πρίγκηψ Νικόλαος τῆς Ἑλλάδος
ἐζήτησε παρὰ τοῦ Τσάρου τὴν ἀδεια ὅπως
μεταβῇ στὴν Ἀπὼ Ἀνατολὴν (γιὰ τὴν Γα-
πωνία θὰ πρόκειται δίχως ἄλλο ἐδῶ) καὶ
μετάσχη τοῦ πολέμου κατατάσσόμενος εἰς τι
τῶν Ρωσικῶν συνταγμάτων».

Τὰ πράγματα γίνονται σοβαρά ! Τὸ γρά-
φει καὶ τὸ «Ἐμπρός» ποῦχει καὶ κυκλοφορία
μεγάλῃ καὶ ταχυπιστήριό ! Διαψεύσθητω
λοιπὸν ! Καὶ διαψεύδεται τὴν ἄλλῃ μέρα τὸ
«Ἐμπρός» ἀπὸ τὴν «Ἑστία» καὶ χοραχτηρί